

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia a) prawa strony skarżącej do obrony; b) art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 lub c) art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽¹⁾.

— Strona skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji Komisja, w celu uzasadnienia swojego uzasadnionego interesu w stwierdzeniu naruszenia, oparła się na wynikających z niego skutkach prawnych odstrasających; nie był to jednak zarzut przedstawiony stronie skarżącej, co do którego miała ona możliwość skutecznie przedstawić swoje uwagi.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest niewłaściwie uzasadniona lub jest nieproporcjonalny. Strona skarżąca podnosi, że:

— w przypadku istnienia uzasadnionego interesu (co strona skarżąca kwestionuje) w stwierdzeniu wobec skarżącej naruszenia, Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób skorzystania ze swoich uprawnień dyskrecyjnych w celu dokonania takiego stwierdzenia;

— skorzystanie przez Komisję ze swoich uprawnień dyskrecyjnych naruszyło zasadę proporcjonalności, ponieważ zaskarżona decyzja nie była konieczna dla osiągnięcia celu polegającego na skutecznym stosowaniu prawa konkurencji, a niekorzystne dla strony skarżącej skutki stwierdzenia naruszenia są nieproporcjonalne do tego celu.

W razie uwzględnienia któregośkolwiek z zarzutów od pierwszego do trzeciego lub wszystkich tych zarzutów strona skarżąca twierdzi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w całości. W razie potrzeby strona skarżąca podnosi jednak kolejny zarzut:

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że art. 3 zaskarżonej decyzji jest niezgodny z prawem, ponieważ Komisja:

— przekroczyła swoje uprawnienia, nakazując zaprzestanie naruszenia i zakazując jego wznowienia, w sytuacji, gdy naruszenie ustało;

— odwróciła ciężar dowodu z naruszeniem zasady domniemania niewinności, korzystając z przysługujących jej uprawnień, ponieważ nie mogła być pewna, że naruszenie ustało;

— popełniła błąd w ocenie okoliczności faktycznych, stwierdzając, że naruszenie – zakresie dotyczącym strony skarżącej lub w całości – nie ustało; lub

— działała w sposób nieproporcjonalny, ponieważ nie było ani potrzebne, ani właściwe, aby Komisja wykonała swoje uprawnienia w celu zapobieżenia naruszeniu przez stronę skarżącą prawa konkurencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu (Dz.U. 2004, L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2021 r. – Quantic Dream / EUIPO – Quentia (Q)

(Sprawa T-458/21)

(2021/C 382/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Quantic Dream (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Quentia GmbH (Gersthofen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „Q” – zgłoszenie nr 18 069 734

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2021 r. w sprawie R 2070/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu nr B 3 092 566 od zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 18 069 734 Q z dnia 21 maja 2019 r.;
- obciążenie EUIPO lub Quentia GmbH kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniach przed EUIPO i Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 71 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 7 TFUE;
- Naruszenia art. 58a Statutu Trybunału Sprawiedliwości;
- Naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2021 r. – Calrose Rice / EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)

(Sprawa T-459/21)

(2021/C 382/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Calrose Rice (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat H. Raychev)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ricegrowers Ltd (Leeton, Nowa Południowa Walia, Australia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „Sunwhite” – zgłoszenie nr 18 115 808

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 czerwca 2021 r. w sprawie R 2465/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i zwrócenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 18 115 808 SUNWHITE EUIPO w celu dokonania jego rejestracji;